

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Jolanta Włostowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 21 marca 2017 r.,  
sprawy **M. B.**,  
skazanego z art. 197 § 3 pkt 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,  
z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...],  
z dnia 28 czerwca 2016 r., sygn. akt II AKa .../16,  
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w O.,  
z dnia 19 stycznia 2016 r., sygn. akt II K .../15,

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć  
skazanego.**

### UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 19 stycznia 2016 r., sygn. akt II K .../15, M. B. został uznany za winnego popełnienia przestępstwa z art. 197 § 3 pkt 1 k.k. w zb. z art. 198 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za które wymierzono mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 28 czerwca 2016 r., sygn. akt II AKa .../16, po rozpoznaniu między innymi apelacji wniesionej przez obrońcę

oskarżonego M. B., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że dokonał zmiany opisu czynu przypisanego oskarżonemu, który zakwalifikował z art. 197 § 3 pkt 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., a w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego M. B., zarzucając obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 201 k.p.k.

W konkluzji obrońca skazanego M. B. wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] i orzeczenie co do istoty sprawy, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w [...] do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Regionalnej w B. w pisemnej odpowiedzi na kasację obrońcy skazanego wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego M. B. jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym, uzasadniającym jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Na wstępie przypomnieć należy, że przepis art. 433 § 2 k.p.k. ma charakter bezwzględny i nakazuje sądowi odwoławczemu rozważenie wszystkich wniosków i zarzutów wskazanych w środku odwoławczym (*zob. np. wyrok SN z dnia 28 maja 2008 r., II KK 332/07, LEX nr 435359*), natomiast z dyspozycji art. 457 § 3 k.p.k., odczytywanej w powiązaniu z art. 433 § 2 k.p.k., wynika w sposób niebudzący wątpliwości, że obowiązkiem sądu odwoławczego jest przedstawienie w pisemnych motywach wyroku powodów oddalenia (bądź uwzględnienia) zarzutów apelacji (odwołania), przy czym prezentowane rozważania winny odnosić się do wszystkich zarzutów, zaś treść tych rozważań nie może ograniczać się jedynie do ogólnych stwierdzeń powielających np. treść art. 7, 5 § 2 czy 4 k.p.k. Również zaaprobowanie bądź krytyka stanowiska sądu I instancji nie może być zbiorem ogólników akceptujących bądź odrzucających ustalenia, oceny i rozumowanie tegoż sądu (*zob. np. wyrok SN z dnia 12 kwietnia 2007 r., II KK 341/06, R-OSNKKW 2007, poz. 816*).

Prawidłowe wypełnienie swoich zadań przez sąd odwoławczy ma zasadnicze znaczenie nie tylko z punktu widzenia realizacji uprawnień strony

wnoszącej zwyczajny środek odwoławczy, która z motywów sądu *ad quem* powinna dowiedzieć się, dlaczego jej zarzuty, argumenty i wnioski nie zostały uwzględnione, ale także w aspekcie kontroli kasacyjnej, która w wypadku niedokładnego sporządzenia uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego nie jest możliwa (zob. np. postanowienie SN z dnia 5 sierpnia 2008 r., III KK 68/08, LEX nr 449109).

Lektura pisemnych motywów orzeczenia sądu odwoławczego prowadzi natomiast do wniosku, że wymogom określonym w ww. przepisach art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. Sąd Apelacyjny w [...] niewątpliwie sprostął. Analiza konstrukcji kasacji prowadzi do wniosku, że zastrzeżenia obrońcy budzi sposób odniesienia się przez Sąd odwoławczy do zarzutu obrazy art. 201 k.p.k., przy czym konieczne jest już w tym miejscu wskazanie, że zarzut ten jest w zasadzie tożsamy z zarzutem z pkt 2 apelacji. O ile natomiast obecnie obrońca podnosi „wątpliwości i niejasności występujące w opinii biegłej psycholog K. Z.”, to w uzasadnieniu skargi kasacyjnej poświęca tej tematyce dosłownie kilka zdań, skupiając się raczej na zaprezentowaniu dorobku judykatury i piśmiennictwa w zakresie wymogów kontroli odwoławczej, jej granic, czy też wymogów uzasadnienia orzeczenia sądu odwoławczego. Wywody te, choć interesujące, to jednak nie przesądzają o naruszeniu przez Sąd *ad quem* art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., skoro Sąd Apelacyjny logicznie i wręcz drobiazgowo odniósł się do sformułowanych w apelacji obrońcy zarzutów. Poza zakresem zainteresowania Sądu *ad quem* nie pozostała także i opinia biegłej psycholog K. Z., w której przedmiocie Sąd odwoławczy szeroko wypowiedział się na s. 18-20 uzasadnienia wyroku. Nie pominął także Sąd Apelacyjny podnoszonej w zwykłym środku odwoławczym kwestii leczenia pokrzywdzonej w latach 1999-2004, wskazując że we wszystkich kwestiach istotnych/pomocnych dla oceny wiarygodności pokrzywdzonej opinia biegłej jest zupełna. Odnosząc się z kolei do kwestii leczenia pokrzywdzonej z odwołaniem się do danych z dokumentacji z 1999 r., 2002 r. i 2004 r. Sąd *ad quem* trafnie wskazał, że sytuacje leżące u podłoża badań i leczenia pokrzywdzonej w tamtym czasie, co odzwierciedla załączona dokumentacja, dotyczyły zaburzeń zachowania w relacjach z domownikami i w odległym czasie (s. 31 uzasadnienia).

Nie umknęła także Sądowi Apelacyjnemu kwestia wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego seksuologa co do preferencji seksualnych pokrzywdzonej

i jej nadmiernych potrzeb w tym zakresie (o konieczności przeprowadzenia takiego dowodu obrońca wspomina na ostatniej stronie kasacji). Obrońca zdaje się natomiast nie dostrzegać, że Sąd odwoławczy uznał za zasadne oddalenie złożonego w toku postępowania pierwszoinstancyjnego wniosku dowodowego w tym zakresie (s. 21 uzasadnienia wyroku).

Powyższe rozważania uprawniają do stwierdzenia, że Sąd Apelacyjny logicznie i rzeczowo odniósł się do wszystkich zarzutów apelacji obrońcy M. B., trafnie przesądzając o ich bezzasadności, a tym samym sprostął wymaganiom określonym w art. 433 § 2 k.p.k., a swoje stanowisko uzasadnił zgodnie z wymogami art. 457 § 3 k.p.k.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł, jak w części dyspozytywnej postanowienia, przy czym kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążył skazanego.